

El Consell d'Eivissa limita l'horari de les discoteques, però en fa promoció

La decisió, feta pública ja fa setmanes, de limitar l'horari de les discoteques d'Eivissa (moltes de les quals ara funcionen 24 hores el dia), va ser acollida amb desgrat pels empresaris d'aquest sector. Per primera vegada, el Consell Insular i l'Ajuntament de Sant Josep (on hi ha la majoria de locals postnocturns, també coneguts per *after-hours*), impulsaven mesures contra el negoci totpoderós de les discoteques eivissenques.

Es tractava de "combinar el dret de divertir-se dels turistes amb el dret de descansar dels residents que treballam i vivim aquí", afirmava el president de Consell, Xico Tarrés, a l'hora de justificar aquesta decisió. El fet de tancar unes quantes hores des de la matinada fins a migdia fou rebut favorablement per la majoria la societat illenca, saturada de l'omnipresència de les discoteques a l'estiu i de la pèssima imatge de l'illa que projecten arreu del món.

Aquesta va ser també una de les principals justificacions de Tarrés per posar fi als locals postnocturns: la mala imatge i el consum de droga, sobradament constatat cada estiu per les forces de seguretat de l'estat. A l'hospital de Can Misses, els metges també acolliren

La decisió de donar suport institucional a empreses privades contradiu el document d'estratègia turística de l'illa, però troba l'acceptació del sector.

amb alegria la notícia, cansats de rebre cada vegada més intoxicats per droga durant l'estiu.

Tanmateix, en una decisió interpretada com un intent de fer-ne una de freda i una de calenta, el Consell anunciava la setmana passada que es volia fer càrrec de pagar la promoció de les discoteques. És a dir, que el govern de l'illa dedicarà fons públics a fer conèixer aquests locals arreu d'Europa.

Això va sorprendre immediatament tant l'oposició conservadora del PP com molts de simpatitzants progressistes, que sempre havien sentit els seus dirigents, i especialment Xico Tarrés, com desacreditaven el turisme de discoteca. El PP ha hagut de treure els retalls de l'hemeroteca amb algunes de les frases pronunciades pels progressistes contra el paper desproporcionat del sarau nocturn i de les sales de festa en el panorama turístic de les Pititises.

Aquest canvi d'actitud encara és més xocant si es té en compte que dedicar recursos públics a la promoció de les discoteques (uns negocis amb guanys multimilionaris i no sempre envoltats d'una imatge fiable) contradiu obertament el document que guia l'estratègia turística d'Eivissa, el Pla de Marketing.

Aquest pla diu, textualment: "Donada la hipertròfia de la imatge d'illa d'oci nocturn en el mercat general, no és recomanable que s'utilitzin recursos públics, per definició escassos, en la seua promoció." El text va ser redactat i aprovat en temps del PP i encara és vigent.

En canvi, Tarrés va reunir els empresaris de discoteques de l'illa per fer-los saber que es crearia el Consell de la Música, que tindria per objectiu divulgar els seus negocis a l'exterior. "Volem que Eivissa continuï essent un referent mundial pel que fa a la música; no podem continuar sense ésser conscients d'això que tenim", afirmava ara el president de l'illa. I afegia: "La reunió representa un avanç històric, perquè hem posat les bases per aconseguir un gran acord d'entesa i col·laboració entre totes les institucions de l'illa d'Eivissa i els empresaris del món de la música. Si fem accions units, les possibilitats d'èxit seran ara més grans." Perquè no en quedàs cap dubte, Tarrés confirmava que "les grans discoteques són una de les *potes* més importants d'aquest Consell de la Música".

Aquestes paraules no podien ésser més satisfactòries per als empresaris, cosa que manifestaven en acabar la trobada: "És històric que, després de

DIARI D'EIVISSA

A Eivissa, una de freda i una de calenta: es limita l'horari de les discoteques i locals postnocturs, però les institucions s'encarregaran de fer-ne la promoció.

tants d'anys, ens considerin com una part de la promoció turística de l'illa", afirmava l'empresària local Francesca Cardona. "El Consell de la Música és una novetat i té molt de mèrit; tant, que serà copiat a molts de llocs del món, perquè la col·laboració mútua entre empresaris i institucions beneficiarà tothom", deia el president de la Federació de Discoteques de Balears, Pere Vidal.

Més beneficis per a les discoteques. Qui no hi estava d'acord el dia d'aquesta trobada era un promotor de festivals de música i professor de jazz, Bob Rounkle, que va intentar participar-hi sense aconseguir-ho. El Consell Insular va dir que els músics i més col·lectius serien citats en una altra reunió, però Rounkle va denunciar que durant molts anys "els músics creadors no hem tingut cap veu en les institucions i tot sembla indicar que el Consell de la Música serà un fòrum d'empresaris de discoteques, que ja s'enriqueixen prou, i ara, a més a més, tindran una part del pastís dels diners de la promoció turística".

També el col·lectiu Sargantana, que aplega músics joves de l'illa d'Eivissa que fan concerts a locals i pobles, va dir que el suport a aquestes sales de festes no és rebutjable, però, mentrestant, els músics nous continuen sense tenir suport de les institucions i els locals amb concerts en viu troben cada dia més obstacles per a tocar-hi música, en part per les pressions de les discoteques.

La forta impressió que causava damunt la premsa local l'anunci de col·laboració entre una institució d'esquerres i l'imperi de les discoteques va obligar el Consell Insular a emetre un comunicat de matisació l'endemà. No va servir de gran cosa, perquè només va confirmar que, efectivament, hi hauria "suport institucional", tot i que no s'hi destinarien "diners".

Algun batlle del PP, que havia donat suport a la retallada d'horaris, va expressar en privat el malestar per aquesta promoció. "El que no es pot fer és primer tallar-los les ales en la qüestió dels horaris i després voler fer-los un regal."

La nova relació del consell eivissenc d'esquerres amb aquest con-

trovertit sector ha aconseguit, de moment, desorientar una gran part de la societat. Només el fet que una institució pública ajudi (amb diners o amb suport de qualsevol mena) un gremi empresarial específic és vist amb recel per la resta d'empreses. "Per què ajuden les discoteques i no els forns?", demanava amb sorna un cambrer mentre llegia la notícia al diari.

Els empresaris beneficiats manifesten formalment la satisfacció per la creació del Consell de la Música i les expectatives de promoció que ofereix, però no se'n refien totalment. La limitació d'horaris i la pressió antidroga damunt els establiments, amb més controls policíacs, perjudiquen la imatge de les discoteques entre els clients de tot Europa. El fet és que hi ha una ofensiva evident contra els abusos d'aquests negocis. Als fòrums d'internet ja comença a llançar-se l'advertiment que, potser, l'estiu vinent res no serà igual a l'illa més animada de la Mediterrània.

Joan Lluís Ferrer